

Values from the Avos: Avraham

Timely Torah, Lech Lecha, 5779

Discovering H'

1. Otzar HaMidrashim, Beis Hamidrash Cheder 2

כשהיה בן שלש שנים יצא מן המערה, הרהר בלבו מי ברא שמים וארץ ואותו, התפלל כל היום כולו לשמש, ולערב שקע השמש במערב וזרחה הלבנה במזרח. כשראה הירח והכוכבים סביב הירח אמר זהו שברא השמים והארץ ואותי, והכוכבים הללו שריו ועבדיו. עמד כל הלילה בתפלה לירח. לבקר שקע הירח במערב וזרח השמש במזרח, אמר אין ביד אלו כח, אדון יש עליהם אליו אתפלל ואליו אשתחוה, הלך אצל אביו אמר לו אבי מי ברא שמים וארץ ואותי. אמר לו אביו אלהי ברא שמים וארץ וכל אלה, אמר לו אברהם הראיני אלהיך שמא יש בהם כח לברא את כל אלה. מיד הביא ע"ז שלו והראתו אלהיו. חזר אברהם לאמו. ואמר לה אמי עשו לי תבשילין נאים וטובים ואביאם לאלהי אבי אולי יקבל ממני קרבני. מיד עשתה לו אמו תבשילין נאים וטובים והביאם לאלהי אביו ונתן לפני הגדול שבהם ואין קול ואין עונה, חזר לאמו אמר לה עשי לי תבשילין נאים וטובים מן הראשונים, עשתה לו והביאם לפני ע"ז של אביו ואין קול ואין עונה, מיד שרתה עליו שכינה וקרא עליהם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו, מיד נטל אש ושרפם

Early Morning

2. Talmud Bavli, Brachos 26b

תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא אברהם תקן תפלת שחרית שנאמר וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם ואין עמידה אלא תפלה שנאמר ויעמד פינחס ויפלל

It was taught in a *baraita* in accordance with the opinion of **Rabbi Yosei, son of Rabbi Ḥanina: Abraham instituted the morning prayer, as it is stated** when Abraham came to look out over Sodom the day after he had prayed on its behalf: “**And Abraham rose early in the morning to the place where he had stood** before the Lord” (**Genesis 19:27**), and from the context as well as the language utilized in the verse, the verb **standing** means **nothing other than prayer**, as this language is used to describe Pinehas’ prayer after the plague, **as it is stated: “And Pinehas stood up and prayed and the plague ended” (Psalms 106:30)**. Clearly, Abraham was accustomed to stand in prayer in the morning.

3. Zohar, Noach 282

תא חזי, אברהם תקן תפלת שחרית, (שהוא נגד חסד דז"א), והודיע מהותו של רבונו בעולם, ותיקן אותו הזמן בתיקונו כראוי, (דהיינו שתקן מדת החסד השולט בבקר)

4. Malbim, Bereishis 19:27

וישכם אברהם - ובזכות תפלת שחרית זו ניצל לוט אף על פי שהתמהמה.

Makom Kavuah

5. Talmud Bavli, Brachos 6b

אמר רבי חלבו אמר רב הונא כל הקובע מקום לתפלתו אלהי אברהם בעזרו

Concerning another aspect of the constancy of prayer, **Rabbi Ḥelbo said that Rav Huna said: One who sets a fixed place for his prayer, the God of Abraham assists him.** Since prayer parallels the Temple service, it is a sign of respect to set a fixed place for this sacred rite (Rabbi Yoshiyahu Pinto). The God of Abraham assists him because this pious custom evokes Abraham’s conduct.

וכשמת אומרים לו אי עניו אי חסיד מתלמידיו של אברהם אבינו

When he dies, those who eulogize one who set a fixed place for his prayer **say about him: “Where is the humble one, where is the pious one, of the disciples of our father Abraham?”** Presumably, one who sets a fixed place for prayer is a disciple of Abraham in every respect, including humility and piety (Rabbi Yoshiyahu Pinto).

ואברהם אבינו מנא לן דקבע מקום דכתיב וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם ואין עמידה אלא תפלה שנאמר ויעמד פינחס ויפלל:

The Gemara asks: **From where do we derive that Abraham our father set a fixed place** for his prayer? The Gemara answers: **As it is written: “And Abraham rose in the morning to the place where he had stood** before God” (**Genesis 19:27**), and the verb **“standing” means nothing other than prayer, as it is stated: “And Pinehas stood and prayed”** (**Psalms 106:30**).

6. Shulchan Aruch, OC 90:19

יקבע מקום לתפלתו שלא ישנהו אם לא לצורך ואין די במה שיקבע לו ב"ה להתפלל אלא גם בב"ה שקבוע בה צריך שיהיה לו מקום קבוע:

One should fix a place to pray and not change it if one does not need to. And this is not enough, to fix a synagogue for oneself to pray in, rather one must also fix a place within the synagogue.

Logic

7. Kaf Hachaim, 90:sk 117:1

ק"ז [סעיף יט'] יקבע מקום לתפלתו וכו' דא"ר חלבו א"ר הונא כל הקובע מקום לתפלתו אלהי אברהם בעזרו, ברכות דף ו' ע"ב, והטעם היינו כמ"ש לקמן בסי' צ"ח סעי' ד' התפלה היא במקום הקרבן ולכך צריך ליזהר שתהא דוגמת הקרבן בכונה וכו' וקביעות מקום כמו הקרבנות שכל אחד קבוע מקומו לשחיטתו ומתן דמיו יעו"ש ודו"ק, יפ"ל או' טו"ב וכל הקובע מקום לתפלתו זוכה שלא יגלה ממקומו ויהיה תמיד שוכן במקומו, הרב ידיד ה' ס' וירא והביאו הר"ח סי' ק"א או' ב':

8. Nesiv Ha'Avodah, Perek 4, Maharal

ויש לך לדעת כי אברהם היה קובע מקום לתפלתו, והיתה לו הדביקות בו יתברך בקביעות ולא במקרה, דכתיב "אל המקום אשר עמד שם", ולכך היה השי"ת עמו בקביעות מבלי הסרה כלל, והיה דבוק בשכינה, ובעת צאתו למלחמה השכינה היתה לוחמת באויביו, ותמיד היתה בעזרתו. וכל זה מפני שהיה קובע מקום לתפלתו, רוצה לומר, שתפלתו שהיא הדבקות שלו בו יתברך, היא בקביעות ואינה במקרה, ודבר שהוא בקביעות אין לו הסרה כלל... וזה אלקי אברהם בעזרו, וכדי שידע אדם המדרגה העליונה הזאת כאשר הוא קובע מקום לתפלתו, יש לך לדעת ולהבין דברי חז"ל העמוקים, כי מצד המקום, שהוא קובע מקום לתפלתו, מורה שיש לו מקום אצל השי"ת. ובדבר זה היה מיוחד אברהם, כי הוא היה התחלה אל כל העולם, שכן אמרו בשביל אברהם נברא העולם, והיה כמו העיקר, שהוא התחלה וראשון. והעיקר צריך אל מקום שעומד בו,

ולפיכך אברהם שהיה התחלה לעולם, יש לו מקום מיוחד אצל השי"ת, שהוא מקומו של עולם... (נתיב העבודה פרק ד)

Additional Applications

9. Beer Heitev, 90:sk 25

לתפלתו. גם כשמתפלל בביתו יקבע מקום שלא יבלבלוהו בני הבית:

10. Magen Avraham, 90:sk 34

מקום קבוע. ונ"ל דתוך ד"א חשיב מקום א' דא"א לצמצם:

Unanswered Prayers

11. Bereishis 18:16-19

ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם

The men set out from there and looked down toward Sodom, Abraham walking with them to see them off.

ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה

Now the LORD had said, "Shall I hide from Abraham what I am about to do,

ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ

since Abraham is to become a great and populous nation and all the nations of the earth are to bless themselves by him?

כי ידעתיו למען אשר יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על־אברהם את אשר־דבר עליו

For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of the LORD by doing what is just and right, in order that the LORD may bring about for Abraham what He has promised him."

12. See She'arim Bitfillah page 143-4

ואמר המגיד מדובנא על זה פירוש נפלא בפסוק המכסה אני מאברהם אשר אני עושה וכוי ואברהם היה יהיה לגוי גדול, שהקב"ה אמר על כרחך צריך אני לספר לאברהם אבינו הענין שיקרה לסדום ועמורה, והסיבה - שהרי עתיד הוא להיות לגוי גדול. וצ"ע קשר הדברים. ומפרש המגיד משל לשנים שנכנסו לחנות לקנות בגדים, אחד זקן והשני צעיר לימים, והיה הזקן מודד ומדייק מדת כל בגד ובגד, והצעיר היה קונה בגד אחר בגד מבלי לדייק במידתם. אמר לו הזקן היאך זה שאין אתה מדייק לקנות הבגדים לפי מידה הנצרכת לך, ענהו ההוא, הרי צעיר אנכי וילדים רבים לי ולכן כל בגד אם לא יהיה טוב לבן זה ודאי יהיה טוב לבן אחר ואם לא יהא טוב היום יהיה טוב למחר. כך אמר הקב"ה, המכסה אני מאברהם לא לספר לו אשר אני עושה לסדום, ולמה, כדי שאברהם אבינו ע"ה ישפוך תפילה על הצלת סדום, והא גלוי לפניו יתבי שלא תתקבל תפילה זו וסוף דבר שסדום תהפך, על זה אמר, ואברהם היה יהיה לגוי גדול, הרי סוף שיהיה אברהם לגוי גדול, וממילא כל התפילות, אף אם היום לא יתקבלו לכאורה, אבל לעתיד יהיה כל השפע הבא מתפילות אלו לברכה לבניו של אברהם, ונמצא הועילו תפילות אלו לאברהם לדורותיו.

Magen Avraham

13.

Siddur

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וַיִּמְבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה:

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מַגֵּן אַבְרָהָם:

14. Baruch She'amar, Tefillos Hashana page 117

ברוך אתה ה' מגן אברהם
ואעפ"י שהיה מגין גם על יצחק ויעקב — על יצחק — מן העקדה ומן
אבימלך, ועל יעקב מן לבן ומן עשו ומן אנשי שכם — אעפ"י כן קבעו תואר
זה ביחוד לאברהם משום שנאמר בן ביחוד אנכי מגן לך (פרשת לך, ט"ו א').
ועיין עוד מה שנכתוב להלן בתפלת השיבנו בחתימת הברכה, ברוך אתה
ה' הרוצה בתשובה, ויובא שם מה ששייך ללשון חתימת ברכה זו.

15. Shiblei Haleket, Din 18 Brachos

כשנוצל אברהם מאור כשדים פתחו מלאכי השרת ואמרו בא"י מגן
אברהם (.)

16. Rav Schwabb on Tefillah, pages 420-421

However, the bowing at the end of the *berachah* expresses the thought that there are some people who do not have an unbroken chain of a relationship with *HaKadosh Baruch Hu* through their ancestors. When they say אֱלֹהֵינוּ אָבוֹתֵינוּ וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ they do not mean their immediate ancestors, because they have had to work out their own relationship with the *Ribbono Shel Olam* just as Avraham Avinu had to discover *HaKadosh Baruch Hu* by himself. Once Avraham Avinu recognized the existence of *HaKadosh Baruch Hu*, he had the courage and the wisdom and the *emunah* to firmly resist the negative influences of his parents and grandparents — and of the entire world at that time — who attempted to shake him from his conviction that there was One *Ribbono Shel Olam*, the Creator, Whom mankind must serve. Our *Chachamim* tell us that he was called אַבְרָם הָעֵבֶרִי (*Bereishis* 14:13), because כָּל הָעוֹלָם כֵּלּוּ מֵעֵבֶר אֶחָד וְהוּא מֵעֵבֶר אַחַר (*Bereishis Rabbah* 42:8) — there was no one else in the whole world who was on his side regarding the recognition of the *Ribbono Shel Olam*.

In our times, the Jews of Russia and the myriads of *baalei teshuvah* who are returning to the faith of our people in great numbers are examples of those who cannot say that *HaKadosh Baruch Hu* is the “God of their forefathers.” Therefore, when we bow down at the end of the *berachah* while saying מִגֵּן אַבְרָהָם בְּרוּךְ אַתָּה ה' מִגֵּן אַבְרָהָם, we thank *HaKadosh Baruch Hu* especially for protecting and strengthening those of our people who, like Avraham, have had to discover *HaKadosh Baruch Hu* themselves without the benefit of an attachment to the tradition of their immediate forebears.